

Kondor Katalin: Az elt?nt bátorság nyomában

2023 február 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Bottal üthetjük az elt?nt id? nyomát.

A hatvanas évek végén, a hetvenes évek elején az egyetemista ifjúság körében igencsak népszerű volt Marcel Proust neves francia író regénye, azaz regényfolyama, Az elt?nt id? nyomában cím?. Annak ellenére, hogy a m? az 1900-as évek elején jelent meg. Miként a fülszöveg jelezte, a regény központi témája az id?, annak hatása az egyénre, társadalomra. A szerz? hosszan elmereng azon, miként módosul a test, a személyiség, az ízlés, a divat, a világnézet az id? múlásával, s hogyan válik avítottá, ami egykoron korszerű volt, s bizonyos id? elmúltával miként jön divatba ismét az, ami korábban már meghaladottnak, ósdinak számított. A jelenséget magunk is, a jelenben él?k is tapasztaljuk, villámgyorsan tud változni, elt?nni az életünkben az aktuális divat, továbbá jónéhány szokás, s?t viselkedési szabály min?sül napok alatt túlhaladottnak. A technikai újdonságokból kis túlzással percek alatt múzeumi tárgy lesz, s az sem ritka, hogy amit manapság erkölcsstelennek gondolunk, az holnapra mindennapos dicsekvés tárgyává „nemesül”.

Nem is volna e jelenséggel különösebb bajunk, csak éppen, ha arra gondolunk, hogy a világ fölött ?rködik a rend, miképpen ezt szép versében megüzente nekünk Wass Albert, akkor, ha körülnézünk, sajnos napjainkban azt kell tudomásul venni, hogy az id? múltával a társadalmak többségében immáron semmiféle emberhez méltó rend nem m?kődik. Elt?ntek olyan viselkedési, közösségre vonatkozó, alapvet? erkölcsi irányelvek, normák és követelmények, amelyek keretet adtak életünknek, tisztelve az egyént és a közösséget egyaránt.

Ilyen gyorsan múlik vagy t?nik el az id?? Kérdezhetjük magunktól, mert amúgy nemigen van kit?! A rend láthatóan elt?nt, és vele együtt távozott a bátorság. Amir?! azt gondolta az ember, hogy az élet eltörölhetetlen és nélkülözhetetlen velejárója, mely nem t?nhet el és nem is kophat meg. S manapság talán ez a legnagyobb baj. Mert elt?nt és megkopott. Természetesen nem a rettenthetetlen és merész hegymászókra, nem a cirkuszi artistákra, s még csak nem is a háborús h?sök nagy tetteire gondolok, hanem a tisztességes, józan, emberhez méltó élethez szükséges bátorság van t?nben. Tort ül az er?szak az élet számos szegmensében, fegyverek mög? bújnak a konfliktusok ?szinte megbeszélése helyett a világ urai, életellenes szabályokat er?ltetnek ránk, üldözik a vallást, megrontják gyerekeinket, s ami lényeges: napjainkban mindezt az emberiség többsége az ellenállás legkisebb jele nélkül t?ri. Vagy ha lázad is, tudomásul veszi, hogy bántják, vízágyúkkal, gumibotokkal szétosztatják tüntetéseit, s követeléseinek nemigen lesz foganatja.

Mindebb?! az következik, hogy az okos és tisztességes, a méltó élethez szükséges bátorság bizony elt?nt az életünkben. Vajon nyomába eredhetünk-e még? Hiszen kifosztóink, az életellenes cselekedeteket ránk er?ltet?, többnyire láthatatlan er?k uralkodnak felettünk, a méltó életet élni akarók felett, mégpedig úgy, hogy folyamatosan félelemben próbálják tartani az „alattvalókat”, s ?k félnek is. Félnék a járványoktól, félnek a háborútól, félnek a hideg téltől, a vegyszerekkel teletömött élelmiszerektől, egymástól, s még folytathatnám a sort, hiszen van félelmet kelt? jelenség épp elég, de úgy gondolom, a félelemkeltés szándékos. Ez egy módszer, egy aljas módszer. Azért találták ki, hogy béklyóba verjenek bennünket, hogy folytonos rettegésben éljünk, s még csak eszünkbe se jusson, hogy az amúgy is mulandó életet ne rabláncnak, hanem izgalmas és emberhez méltó kalandnak tekintsük. Ne féljetek! – üzente Jókai Anna utolsó regényében, melyben arról is ír, hogy két mankónk van az élethez, mármint azoknak, akik meg akarnak szabadulni a gerjesztett félelemtől: az önirónia és a bátorság. Fizikai és lelki bátorság egyaránt kell a méltó élethez, ez vitathatatlan. Kivált, mert dolgoznak az ellener?k, a vészmadarak. A covid-gyártók, a mindenkit maszkba kényszerít?k, a klíma-riogatók, a másikkal való elkülönítés hívei. Akik meglehetősen nagy aktivitással teljesítik a megbízók kívánságait, s könnyítik meg azok világfelkavaró terveinek megvalósítását.

Éppen ezért kérdezhetjük joggal, hogy hová t?nt a bátorság? Amellyel az ilyen emberek megfékezhet?k, leleplezhet?k? Amely számon kérné, miért is kell naponta százszor a világcégek ostoba gyógyszerreklámjait hallgatni, nézni, melyekben az sugárzik, hogy mindenki beteg, s teste minden részletének m?ködéséhez gyógyszerek kellene. Hadd rettegjen mindenki feleslegesen! Miért kell azzal kezdeni a híreket (nem vicc, így volt), hogy egy ember meghalt egy építkezésnél Kínában? Másnap meg Braziliában, ott is egy ember, mert ? is leesett valahonnan. Normálisok ezek a hírgyártók? Vagy szimplán provokátorok, felforgatók, bérelt idegesít?k? Naponta olvashatjuk a hírekben azt is, mekkora pénzüsszegek kerülnek el? újabb és újabb b?röndökből Brüsszelben a ken?pénz-botrány kapcsán, és nincsenek tömegek az uniós székház előtt, hogy elzavarják a korrupt bandát. Csend van. Fecseg a felszín, hallgat a mély. Mi ez a gyávaság? Nem halljuk a világ erkölcs-cs?szeinek méltatlankodását amiatt sem, hogy bár a fél világ kötelességének érzi fegyverekkel teletömni Ukrajnát, de nem tiltakozik, nem hallatja a hangját amiatt, hogy több fontos ukrán ember, mert van nekik miből, külföldre jár vakációzni a háború idején. Jófajta tengerpartokra, luxus szállodákba. Hadd vigyék a b?rüket vásárra az otthon

rekedtek, a harcba kényszerített tömegek.

Itthon sem túl rózsás a helyzet, mármint, ha a bátorság mértékét vizsgáljuk, vagy ha a jogtalanságok feletti „szem-lehunyasokat” felidézzük. Azt például, hogy kifürkészhetetlen módon ide-oda gurultak és gurulnak a dollárok a baloldal éveleji választási kampányában, de még mindig nem látunk tisztán, miképpen úgy t?nik, roppant nehéz kibogozni azt is, hol tart a Cseh Katalin nev? fizetett hazaáruló céges ügyeinek vizsgálata. S úgy t?nik, ahhoz sincs elég bátorság, hogy érthet?en elénk tárják, miképpen lehet többezer kilométernyi távolságból a f?város mindennapos m?ködésével kapcsolatban hasznos tanácsokat (bocs, „f?tanácsokat!”) adni. Ennyire hasonlítana Budapest m?ködése a New-Yorkéhoz? Nem sorolom tovább az igazságérzetünket bántó példákat, van bel?lük b?ven.

Gondolom, sokak szeretnék, ha a törvények és a rend ellen dolgozók elnyernék méltó büntetésüket itthon is és másutt is, miképpen azt is óhajtanánk, hogy ne söpörje el az id? a bátorságról alkotott nézeteinket, s?t, egyre csak növekedjen a bátorság a tisztességes emberekben ahhoz, hogy merjenek az emberhez, a teremtett világ egészéhez méltó életet kikövetelni maguknak. Ha ez nem sikerül, elszáll az id?. Nem a kronosz, a minden perccel egyre csak múló id?, hanem a kairosz, tehát az a pillanat, amikor még van lehet?ség a dolgok megváltoztatására, jobbítására, arra, hogy egy osztállyal feljebb lépjünk, s bátorságunkat megmutassuk. Ha ezt elmulasztjuk, bottal üthetjük az elt?nt id? nyomát.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalástról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló